

[AM2021.11.26V]

Retten i Holstebros KENDELSE - 9. juli 2021 - 7-1756/2021 - 4100-81810-00090-21

Retten sat af dommer Lillian Lund Tinggaard.

Retsmødet var offentligt.

Anklagemyndigheden mod T1 , cvr-nummer ... , T2 , født oktober 1999 og T3 , født januar 2000.

Beslaglæggelse

Anklager Anna Søndergaard var mødt for anklagemyndigheden.

Advokat Jesper Kruse Markvart og advokat Michael Clemmensen var mødt som valgte forsvarere for T1 .

Advokat Karsten Hjorth Larsen var mødt som beskikket forsvarer for T2 .

Advokat Keld Frederiksen var mødt som valgt forsvarer for T3 .

Der blev fremlagt anmodning om godkendelse af beslaglæggelse af personbil med registreringsnummer ... af 14. maj 2021 hos T1 SE nr. ... , ... , 5000 Odense.

Beslaglæggelsen er foretaget den 14. maj 2021 kl. 00.33.

Anklagemyndigheden har den 14. maj 2021 kl. 09.39 anmodet om, at beslaglæggelsen blev forelagt for retten, idet det endnu ikke havde været muligt at kontakte T1 , hvorfor forelæggelsen betragtedes som en sikkerhedsforanstaltning.

Retten har modtaget sagen den 14. maj 2021 kl. 09.39.

Der blev endvidere fremlagt processkrift af 6. juli 2021 og revideret processkrift af 7. juli 2021 fra T1 , samt materialesamlinger fra samme.

Endeligt blev der fremlagt materialesamling fra T2 ved advokat Karsten Hjorth Larsen.

T3 , leasingtager, var mødt. T2 , fører af bilen, var mødt.

Anklageren oplyste, at T2 er mistænkt for overtrædelse af færdselslovens § 118, jf. § 42, stk. 1, nr. 1, og redegjorde for sagen.

T1 supplerede forelæggelsen.

Der blev afgivet forklaring af T2 , T3 og ekspeditionschef V .

Sagen blev procederet.

Sagen blev optaget til kendelse som afsiges uden retsmøde den 6. september 2021 kl. 09.00.

Sagen blev udsat.

Lillian Lund Tinggaard

.....

Retten i Holstebros KENDELSE - 6. september 2021 - 7-1756/2021 - 4100-81810-00090-21

Retten sat af dommer Lillian Lund

Retsmødet var offentligt.

Anklagemyndigheden mod T1 , cvr-nummer ... , T2 , født oktober 1999 og T3 , født januar 2000

Beslaglæggelse

Ingen var mødt.

Retten afsagde

Kendelse:

Påstande:

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at beslaglæggelsen af personbil med registreringsnummer ... opretholdes, jf. retsplejelovens § 806, stk. 4, jf. § 802, stk. 1.

T1 har nedlagt følgende påstande:

1.1. Konfiskationen af den af T1 tilhørende personbil, Audi AS Coupe ... , nægtes, og beslaglæggelsen opretholdes ikke. Subsidiært: Beslaglæggelsen opretholdes ift. fører, T2 og Leasingtager, T3 med henblik på straksudlevering til rette ejer T1 .

1.2. Anklagemyndigheden skal anerkende, at konfiskationen af den af T1 tilhørende personbil, Audi A5 Coupe ... , ikke kan ske uden samtidig fuld erstatning til T1 af personbilens værdi på konfiskationstidspunktet.

T1 har ved retsmødets start frafaldet indsigelsen om, at betingelserne for at foretage beslaglæggelse på øjemedet ikke var opfyldt. T2 har nægtet sig skyldig i den rejste sigtelse for overtrædelse af færdselsloven og har protesteret mod beslaglæggelse og konfiskation af bilen.

T3 har protesteret mod beslaglæggelsen og påstået bilen udleveret til sig.

Sagens omstændigheder:

T3 har den 23. marts 2021 leaset personbil mrk. Audi A5 Coupe, registreringsnummer ... , af T1 . Den 14. maj 2021 cirka kl. 00.30 førte T2 bilen ind i krydset Thorsvej/Nølundvej i Holstebro i nordøstlig retning, hvor han ved en hastighedsmåling udført af politiets laser på 280 meters afstand blev målt til en hastighed på 117 km/t i en 50 km/t-zone, svarende til en hastighedsovertrædelse på 126 %. Han blev på stedet sigtet for overtrædelse af færdselslovens § 118, jf. § 42, stk. 1, nr. 1, ved at have ført bilen med 113 km/t. Da den målte hastighed var mere end 100 % højere end det tilladte, skete der beslaglæggelse på øjemedet af bilen, jf. færdselslovens § 133 a, stk. 1, nr. 1 og 2.

Forklaringer:

T2 har forklaret, at han var ude at køre som beskrevet. Det var lige efter midnat og i en Audi. Han kørte på Thorsvej i vestlig retning. Der var 3 andre biler på vejen. Han foretog en overhaling, og han var enten i gang med den eller havde lige afsluttet den, da målingen blev foretaget. De andre biler var bag ham. Måleren sad ved stien til tunnelen foran hans køretøj, så der blev målt mod hans front.

Audien var ikke hans bil, og han havde ikke lov til at køre i den. T3, som er en bekendt, var til fest, og X1, der ligeledes er en bekendt, havde givet T2 nøglerne til bilen. X1 førte en af de andre biler på stedet. T3 vidste ikke, at han kørte i den. Det havde han ingen ide om, og ingen havde spurgt om lov. Han har formelt brugstjålet køretøjet.

T2 har kørekort. Han er 21 år gammel og er tømrer/entreprenør. Han er lige nu varetægtsfængslet og ikke i job. Han kan ikke betale en erstatning på 300.000 kr. Der står 0 kr. på kontoen, så det er ikke en mulighed. Han ejer intet af værdi; har ingen formue. Inden varetægtsfængslingen tjente han 20.000 kr. om måneden og boede til leje. Han kan ikke betale 300.000 kr. inden for de kommende år og har også anden gæld, men han husker ikke størrelsen.

T3 har forklaret, at han denne dag tog på arbejde som DJ på Diskotek omkring kl. 17. Han skulle møde kl. 17.30, og han parkerede bilen ved Han havde sin ene nøgle med, og den anden nøgle lå i hans kolonihavehus. Efter arbejde fik han øl, og han tog videre for at drikke et par øl hos en kollega. Bilnøglen lå stadig i lommen. Mellem kl. 22.30 og kl. 23.30 fik han kontakt til X1, som han bad om at køre bilen hjem for sig. X1 fik derfor ekstranøglen. T3 festede videre.

Han blev kontaktet af en person, der fortalte, at T2 havde kørt i bilen. Det gav ingen mening, for alle var berusede, og T2 havde ikke nogen nøgle til bilen. Han ringede til X1 og bad om at blive hentet. De kørte sammen ud til gerningsstedet, hvor en ladvogn var klar til at tage Audien med. Han råbte forvirret op om at se beviser og om, hvorfor de gjorde det. Politiet viste ham målingen og spurgte, om han ville godkende beslaglæggelsen. Det ville han selvfølgelig ikke, men han måtte acceptere, at de tog bilen med. Han kunne ikke gøre noget ved det, men han protesterede. Han er DJ og selvstændig tømrer, men venter endnu på den første opgave som tømrer, så han kan heller ikke betale en erstatning på 300.000 kr. Han har betalt en del til bilen.

Brugstyveriet blev først anmeldt for et par dage siden, for der var gået kludder i det. Der var misforståelser mellem ham og hans advokat. Han bad 1½ uge efter beslaglæggelsen advokaten om at foretage anmeldelsen. Han talte på stedet kort med politiet, men han var beruset og forvirret, så han foretog ikke anmeldelse i de 5-7 minutter, de var på stedet.

Foreholdt afhøringsrapport fra den omhandlede nat kunne han bekræfte at have talt med politiet. Han har ikke sagt, at han havde lånt bilen ud til T2, og at han ikke ønskede sagen forelagt for retten. Han blev spurgt, om sagen skulle forelægges, og han sagde, at han havde noget imod, at de beslaglagde bilen. X1 var til stede, da han talte med betjentene, men han husker ikke, hvor han stod. Han var lidt ophidset og råbte op. Han skændtes ikke med politiet, men var lidt for højlydt.

Han leasede bilen i slutningen af marts 2021 og havde kun haft den et par måneder. Da kontrakten skulle laves, sendte han økonomiske oplysninger ind til Firma. Årsopgørelsen viser en indtægt på et par hundrede tusinde i 2019. Den efterfølgende var der ikke meget på. Han var fuldtidsansat hos et entreprenørfirma, da han underskrev kontrakten. Han valgte efterfølgende at sige op for at finde noget nyt, og i mellemtiden skete dette.

Derfor har han ingen indtægter, før han får det første job. Lige nu tjener han intet. Han bor i sin mors kolonihavehus og ejer intet. Han ser ingen udsigt til at kunne betale 250.000-300.000 kr. til T1. Det er i hvert fald meget usikkert og afhænger af, om han får succes. I den nærmeste fremtid kan han ikke betale erstatningskravet.

V1 har forklaret, at han er ekspeditionschef hos T1 og har været ansat i 21 år. Virksomheden er i god vækst, har 38 ansatte og knap 3.000 biler kørende. Firmaet er over 30 år gammelt. Bilerne er private personbiler i premium segmentet fra 400.000 kr. og op. Der er ingen flådeaftale, så der er tale om enkelte biler. De har ingen biler stående, men samarbejder med bilforhandlere i hele landet. Når en kunde har set en bil hos en forhandler, kontakter man T1, og der bliver lavet en leasingaftale. T1 beregner registreringsafgiften og er godkendt til en selvanmelderordning, hvilket er en storkundeordning hos Skat. De arbejder tæt sammen med Skat og har tre medarbejdere, som tidligere har arbejdet der. De har møder med Skat og betragter dem som samarbejdspartnere.

Reglerne om konfiskation ved vanvidskørsel er rettet mod visse andre leasingselskaber, men T1 er et seriøst selskab og bruges som høringspart ved ny lovgivning, ligesom de har været med i storkundeaftaler. Der bliver leanet op til T1's arbejdsgange, for de er reelle.

En ny kunde bliver tjekket ud fra lønsedler og RKI, ligesom bilens pris og pant bliver undersøgt. T1 googler kunderne og bruger i gennemsnit 30-60 minutter på hver sag. De siger nej til 40 % af alle henvendelser. Det drejer sig om folk med for dårlig økonomi. Nogen svindler med lønsedler. De bruger meget tid på kreditvurderingen, men vil gerne have flere værktøjer, for eksempel adgang til kørekortregisteret. Det har de bedt om at få, men systemerne er ikke til det. Det gælder for hele branchen. Skattemappen har de heller ikke adgang til uden en fuldmagt. Det ville ellers være rart. Man har i branchen flere gange bedt politikerne om disse værktøjer, og man udnytter de værktøjer, som man har, fuldt ud.

Den typiske leasingkontrakt er på en brugt bil og har en løbetid på højst 12 måneder. Det kan være ned til 1 måned. De 12 måneder skyldes, at en aftale på længere tid indebærer mulighed for, at kunden opsiger kontrakten og stiller bilen. T1 er ikke bilforhandler og ønsker ikke, at det sker. T1 får ejerskab til bilen og pantsætter den ikke. Leasingtager bliver registreret som bruger. Registreringsattesten i 2 dele sendes til T1 som ejer, og T1 beholder den ene del, så kunden ikke har mulighed for at sælge bilen uden om T1.

Firma og T1 har arbejdet sammen i et lille halvt år. Firma sender udmærkede kunder, og der har ikke været tab på nogen af dem.

Bilen i denne sag er en standardbil, der kan sammenlignes med en Ford Mondeo. Der er ikke en stor motor i. Der er intet usædvanligt i, at en ung mand på 21 år leaser en sådan bil. Audi har et andet navn end Ford, men det er ikke en sjov, hurtig bil. Bilen er i den lave ende af T1's segment. T3 har betalt den første ydelse. Vidnet fik brev om beslaglæggelsen og hævdede leasingkontrakten. Han ringede til T3, der ikke kunne fortælle meget. Han henviste til sin advokat. Han opgjorde et krav overfor T3. Det er en bil til

400.000 kr. Der er kun betalt registreringsafgift for 12 måneder. Det er helt sædvanligt. Der er lavet en leasingaftale med 3.000 kr. om måneden i 12 måneder, og derefter skulle den anvendes til en køber. De senere ydelser er ikke betalt. Tabet vil være på 250.000-260.000 kr., hvis statskassen tager bilen. T3 har næppe de penge, så T1 har ingen forventning om at få erstatning. Muligheden for konfiskation lå ikke i vurderingen.

Husstanden må bruge en leaset bil. Andre må ikke. Det fremgår af de almindelige betingelser. Den må ikke lånes ud. Udlån er misligholdelse.

T1 har ikke banderelationer. Det har Firma næppe heller. T1 leaser ikke velvilligt ud til bandegrupperinger.

Leasingkontrakten er ophævet, fordi der er lånt ud til en person udenfor husstanden. Der er ikke afgivet varsel om at bringe misligholdelsen til ophør.

Retten's begrundelse og resultat:

Det bemærkes indledningsvist, at opretholdelse af en beslaglæggelse er et foreløbigt retsskridt, og at den endelige afgørelse om konfiskation eller ej træffes under en efterfølgende straffesag.

Efter de foreliggende oplysninger er T2 med rimelig grund mistænkt for under kørsel i den omhandlede bil den 14. maj 2021 cirka kl. 00.30 at have ført bilen med en hastighed på 117 km/t på en strækning, hvor den tilladte hastighed er 50 km/t. Det forhold, at politiet på stedet sigtede T2 for at have ført bilen med 113 km/t, ændrer ikke ved dette, og der er ikke oplyst konkrete omstændigheder, som giver anledning til tvivl om målingens rigtighed.

Den målte hastighed overstiger den tilladte med mere end 100 %. Det følger af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 11, at T2 skal frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, hvis han findes skyldig. Der vil dermed skulle ske konfiskation af køretøjet, medmindre konfiskation anses for uforholdsmæssigt indgribende for ejeren af køretøjet, i denne sag T1, jf. herved færdselslovens § 133 a, stk. 2, 2. pkt. jf. 1. pkt.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at konfiskation i alle tilfælde vil være uforholdsmæssigt indgribende, hvis det dokumenteres, at det anvendte køretøj på gerningstidspunktet var stjålet. T3 og T2 har i retten samstemmende forklaret, at T3 havde brugstjålet bilen. Politianmeldelse af dette er efter det oplyste sket få dage forud for retsmødet den 9. juli 2021. T3 har oplyst, at han ønskede at indgive anmeldelse 1½ uge efter kørslen, men at der skete en misforståelse mellem ham og hans advokat. Af politirapporterne fra den 14. maj 2021 fremgår intet om brugstyveri af bilen. Tværtimod fremgår det, at T2 kontaktede T3, som kom til stede og oplyste, at han havde lånt bilen ud til T2. Det er på dette grundlag ikke godtgjort, at bilen på gerningstidspunktet var stjålet, og konfiskation derfor er udelukket.

Det fremgår også af forarbejderne, at konfiskation kan være uforholdsmæssigt indgribende for ejeren, hvis denne godtgør, at særlige omstændigheder konkret gør et erstatningskrav illusorisk. Som eksempel er nævnt førerens død eller konkurs i tilfælde, hvor førerens bo ikke kan dække kravet. Det er i denne sag ikke alene ved T2's og T3's forklaringer i retten om deres økonomiske forhold godtgjort, at særlige omstændigheder konkret gør et erstatningskrav illusorisk.

Lovgiver vurderede under det lovforberedende arbejde bestemmelsens lovlighed i forhold til såvel Grundlovens § 73 som Danmarks EU-retlige forpligtelser og foretog i den forbindelse tilretning af forslaget. Der er derfor ikke grundlag for at antage, at færdselslovens § 133 a, stk. 2, 2. pkt., herunder i de i bestemmelsen indeholdte bevisbyrderegler, strider mod Danmarks EU-retlige forpligtelser eller mod Grundlovens § 73.

Betingelserne for at opretholde beslaglæggelsen i medfør af retsplejelovens § 802, stk. 1, jf. færdselslovens § 133 a, stk. 2, jf. § 126, stk. 1, nr. 11, er derfor opfyldt i forhold til både T1, T3 og T2.

Henset til sagens og genstandens karakter ville formålet med indgrebet være forspildt, hvis politiet havde afventet rettens kendelse, jf. retsplejelovens § 806, stk. 4.

Derfor bestemmes:

Retten godkender, at politiet har beslaglagt personbil med registreringsnummer

Politiet må opretholde beslaglæggelsen.

Lillian Lund Tinggaard

dommer

.....

Vestre Landsrets 1. afdelings KENDELSE - 26. november 2021 - S-1970-21, S-1974-21 og S-2211-21

(dommerne Thomas Klyver, Eva Staal og Jon Esben Hvam)

Anklagemyndigheden mod T1, (advokat Michael Clemmensen, Odense), T2, (advokat Karsten Hjort Larsen, Struer) og T3, (advokat Keld Frederiksen, Vinderup)

Retten i Holstebro har den 6. september 2021 afsagt kendelse om, at retten godkender, at politiet har beslaglagt personbil med registreringsnummer ... , og at politiet må opretholde beslaglæggelsen (sag nr. 7-1756/2021).

Kendelsen er kæret af T1 , T2 og T3 .

T1 har nedlagt påstand om, at beslaglæggelsen af den af T1 tilhørende personbil, Audi AS Coupe ... , ophæves, således at bilen udleveres til leasingselskabet. Leasingselskabet har endvidere nedlagt påstand om, at anklagemyndigheden skal anerkende, at beslaglæggelse og konfiskation af bilen ikke kan ske uden samtidig fuld erstatning til T1 af personbilens værdi på beslaglæggelsestidspunktet.

T2 har nedlagt påstand om, at beslaglæggelsen ophæves, og at bilen udleveres til rette ejer.

T3 har nedlagt påstand om, at beslaglæggelsen ophæves, og at bilen udleveres til ham.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Kæremålene har været forhandlet mundtligt.

Supplerende oplysninger

Det er oplyst, at straffesagen mod T2 er berammet til hovedforhandling den 12. januar 2022 efter indlevering af anklageskriftet af 30. juni 2021.

Det fremgår af leasingkontrakten af 23. marts 2021, at leasingperioden var 12 måneder, og at den samlede betaling i leasingperioden var 75.983,75 kr. med en månedlig leasingydelse på 2.998,75 kr. og en ekstraordinær leasingydelse på 39.998,75 kr. Herudover skulle leasingtager, T3 , betale bl.a. ejerafgift, forsikring og brændstof. T3 , der er født den 10. januar 2000, havde ifølge årsopgørelserne for 2019 og 2020 en personlig indkomst på henholdsvis 217.288 kr. og 63.924 kr. Der er fremlagt lønsedler vedrørende hans løn i dele af perioden december 2020-februar 2021.

Den 21. maj 2021 sendte leasingselskabet en mail til T3 om ophævelse af leasingaftalen. Af mailen fremgår bl.a. følgende:

”Som oplyst har vi dd fået besked på at bilen er beslaglagt i forbindelse med vanvidskørsel.

Du har oplyst at du har lånt bilen ud, på tros af dette må man ikke jf leasingaftalen, hvilket vi også tidligere har oplyst i forbindelse med skaden på den anden bil, samt ved indgåelse af aftalen.

Da kontrakten er misligholdt, hæves aftalen og skal indfries inden 10 dage.

Kontrakten kan indfries med kr. 170.678 + moms i alt kr. 213 347,50"

Forklaringer

Der er afgivet supplerende forklaring af T2 og T3 .

T2 har supplerende forklaret, at han tidligere har arbejdet i tømrer- og entreprenørbranchen. Han blev aflønnet som ufaglært. Det var X1 , der gav ham nøglerne til bilen. Han ved ikke, hvorfra X1 havde nøglerne. T3 vidste ikke, at han fik nøglerne. T3 havde ikke givet ham lov til at køre i bilen. X1 kørte i en af de andre biler, der var på vejen, da han blev standset af politiet. Han kendte også førerne af de to andre biler. Han kørte ikke med en hastighed på over 100 km/t. Han ved ikke, hvorfor X1 ikke selv kørte bilen hjem for T3 . Det var meningen, at han skulle hjælpe X1 med at køre bilen hjem for T3 . Han havde ikke tidligere kørt i en Audi.

T3 har supplerende forklaret, at han nu arbejder som selvstændig tømrer. Han tjener ikke rigtig noget. Han bor hjemme hos sine forældre. Da han arbejdede hos en entreprenør som ufaglært, tjente han 160 kr. i timen. Det var på grund af coronaen begrænset, hvad han tjente som DJ i 2020. I år tjente han godt i starten af året som tømrer, men så blev han selvstændig. Han havde ikke forestillet sig, at X1 ville udlevere bilen til andre. Da han ankom til stedet, skældte han ud og sagde til T2 , at der ikke var nogen, der havde bedt ham køre bilen. Han har ikke mulighed for at betale erstatning til leasingselskabet.

Retsgrundlaget

Der henvises i det hele til gengivelsen af retsgrundlaget i Østre Landsrets kendelse af 2. juli 2021 trykt i UFR 2021.4456.

Landsrettens begrundelse og resultat

Beslaglæggelse med henblik på konfiskation er et foreløbigt retsmiddel, og som anført af byretten skal den endelige afgørelse om konfiskation træffes under den efterfølgende straffesag. Landsretten kan ikke under behandlingen af kæremålene tage stilling til leasingselskabets anerkendelsespåstand.

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det, at T2 med rimelig grund er mistænkt for at have kørt med en hastighed på mere end 100 km/t på en strækning, hvor den tilladte hastighed ikke må overstige 50 km/t, ligesom det tiltrædes, at der ikke er oplysninger om omstændigheder, der giver anledning til at anfægte målingens rigtighed. Mistanken angår kørsel med en hastighed, der overstiger den tilladte med mere end 100 %, og konfiskationsreglen i færdselslovens § 133 a, stk. 2, 2. pkt., vil derfor finde anvendelse, hvis T2 findes skyldig.

Færdselslovens § 133 a, stk. 2, 2. pkt., blev indføjet i færdselsloven ved lov nr. 534 af 27. marts 2021 og finder anvendelse på forhold, der er begået den 31. marts 2021 eller senere og for leasingaftaler indgået efter den 16. december 2020, hvor lovforslaget blev fremsat. Bestemmelsen er begrundet i hensynet til at forebygge de mest alvorlige færdselslovsovertrædelser. Bestemmelsen er i forhold til leasingselskaber udtryk for en generel regulering af selskabernes fremtidige råden over køretøjer i forbindelse med udøvelse af erhvervsvirksomhed. For de omfattede leasingaftalers vedkommende har selskaberne inden aftaleindgåelsen haft mulighed for at tage højde for den forøgede tabsrisiko, som indførelsen af bestemmelsen indebærer. I forbindelse med det lovforberedende arbejde blev grundlovens § 73 og Danmarks internationale forpligtelser vurderet, og lovforslaget blev justeret i lyset af EU-Domstolens afgørelse af 14. januar 2021 (sag C-393/19).

Med disse bemærkninger er landsretten enig med byretten i, at der ikke er grundlag for at antage, at færdselslovens § 133 a, stk. 2, 2. pkt., er udformet i strid med Danmarks internationale forpligtelser eller grundlovens § 73.

Spørgsmålet er herefter, om der er grund til at antage, at køretøjet bør konfiskeres, jf. betingelsen i retsplejelovens § 802, stk. 1, nr. 2, og det afhænger af, om der er grund til at antage, at en eventuel konfiskation af køretøjet må anses for uforholdsmæssigt indgribende, navnlig henset til leasingselskabets mulighed for at kunne vide, at bilen ville blive anvendt til vanvidskørsel, og for at tage alle rimelige skridt til at sikre sin økonomiske stilling i anledning af overdragelsen af køretøjet til den anden person, jf. færdselslovens § 133 a, stk. 2, 2. pkt.

Efter T2's forklaring for landsretten og af de grunde, som byretten i øvrigt har anført, er der ikke grundlag for at anse køretøjet for brugsstjålet på kørselstidspunktet, således at eventuel konfiskation af den grund vil være uforholdsmæssigt indgribende.

Leasingselskabet er ejer af køretøjet, og leasingaftalen er ophævet som følge af misligholdelse. Der er herefter ikke grund til at antage, at en eventuel konfiskation må anses for uforholdsmæssigt indgribende over for T3 .

Leasingselskabet leasede den 23. marts 2021 køretøjet, der er en Audi A5 Coupe, til T3 på 21 år. Efter oplysningerne om hans indtægter i perioden op til indgåelsen af leasingaftalen måtte selskabet inden aftaleindgåelsen påregne, at der ville være en betydelig risiko for, at han ikke ville kunne betale et erstatningskrav i tilfælde af misligholdelse. Der er ikke efterfølgende sket ændringer i hans betalingsevne, som selskabet ikke med rimelighed kunne forudse inden aftaleindgåelsen. Der er efter det oplyste endvidere ikke grundlag for at antage, at T3 ikke vil være i stand til at være på arbejdsmarkedet i mange år og dermed over tid tjene penge til at betale leasingselskabets erstatningskrav helt eller delvist, eventuelt sammen med T2 , der efter sagens oplysninger også er en ung arbejdsdygtig mand.

Der er herefter ikke grundlag for at antage, at en eventuel konfiskation må anses for uforholdsmæssigt indgribende over for leasingselskabet.

Landsretten tiltræder på denne baggrund, at betingelserne for at opretholde beslaglæggelsen af køretøjet er opfyldt. Herefter stadfæster landsretten byrettens kendelse.

Thi bestemmes:

Byrettens kendelse stadfæstes.

Thomas Klyver

Eva Staal

Jon Esben Hvam